

годишнјатъ си възрастъ, до гдѣ имъ не станјатъ родителѣ, или настойници порожчительи, и до гдѣ имъ ся не даде позволеніе отъ главното управление на търговиятъ, не можатъ да ставатъ търговци.

~~~~~
ОТДЕЛЪ ВТОРИЙ.

ЗА

*Тефтеритъ които всѣки единъ търговецъ
е длѣженъ да държи.*

Членъ 3). Всѣки единъ търговецъ е длѣженъ, да си държи единъ дневенъ тефтеръ, въ когото да си забѣлѣжва и записва катадневно, едно по едно дѣлговетъ си и зиманіето си. Въ този тефтеръ, трѣбва всѣки мѣсяцъ, да си забѣлѣжва всичкытъ търговски дѣла, полици които е купилъ, или нѣкоя полица ако е теглена върху му, тая е прїѣлъ и полици които е направилъ джиро и гы е възложилъ другиму; всичкытъ си въобще зиманія-даванія и кѫщнитъ си разноски. Освѣнъ това той трѣбва да си държи единъ тефтеръ, въ когото да прѣписва писмата (копіярникъ) които е испратилъ до съдружника си и до хората си, а писмата които пріима отъ съдружника си и отъ хората си, всѣки мѣсяцъ трѣбва да гы свързова и да гы пази.

Членъ 4). Който е търговецъ, освѣнъ тефтеритъ за които сѫ спомяна въ третіятъ членъ, длѣженъ е да си държи и други единъ (тефтеръ) за всѣка-годишнјатъ си равносмѣткѣ, и въ него ще забѣлѣжва едно по едно движимитъ си стокы, дѣлговетъ и зиманіята си.

Членъ 5). Въ рѣченитъ два тефтеря, не трѣбва да оставя празно място, въ което да може да напише друга нѣкоя дума; да не развалия словото, дума да не притурия, и съ нѣкоя забѣлѣжка, да не вади и да не приту-